

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/62251 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Utrecht, van 28 juni 2007 in het geding
tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 22 november 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appelland om hem een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 28 juni 2007, verzonden op 29 juni 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Utrecht, het daartegen door appelland ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appelland bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 26 juli 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 2 augustus 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. M.A.A. Mondt-Schouten, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. C.E.C.M. van Roosmalen, ambtenaar van Staat.

w.g. Mondt-Schouten
Lid van de enkelvoudige kamer

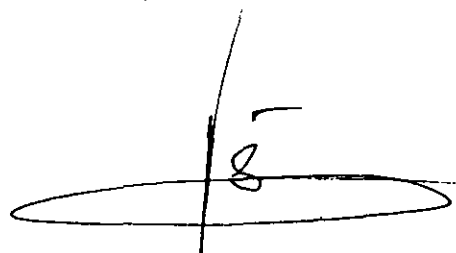
w.g. Van Roosmalen
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 3 september 2007

347-550.

Verzonden: 3 september 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, sweeping horizontal stroke with a vertical line crossing it near the center. There are some smaller, less distinct marks above the main stroke.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK DEN HAAG

zittinghoudende te Utrecht
Sector bestuursrecht

zaaknummer: AWB 06/62251 BEPTDN

**uitspraak van de enkelvoudige kamer voor de behandeling van vreemdelingenzaken d.d.
28 juni 2007**

inzake

eiser,
geboren op _____ van Soedaneze nationaliteit,
gemachtigde: mr. A.P. van Stralen, advocaat te Utrecht,

tegen een besluit van

de **Staatssecretaris van Justitie**, voorheen de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, verweerder,
gemachtigde: mr. R.A.B. van Steijl, werkzaam bij de onder verweerder ressorterende Immigratie- en Naturalisatiedienst te Den Haag.

Inleiding

1.1 Bij beslissing van 22 november 2006 heeft verweerder de aanvraag van eiser van 6 oktober 2005 tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd afgewezen. Eiser heeft hier tegen beroep bij deze rechtbank ingesteld.

1.2 Het geding is behandeld ter zitting van 13 juni 2006, waar eiser niet is verschenen. Eiser en verweerder hebben ter zitting bij monde van hun gemachtigden hun standpunten toegelicht.

Overwegingen

2.1 In geschil is of eiser in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd.

2.2 Eiser legt aan de aanvraag ten grondslag dat hij in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel. Hij voert daartoe aan dat hij in 1995 wegens het nuttigen van alcohol gedurende een half jaar gedetineerd is geweest. De vader van eisers vriend genaamd de heer _____ (hierna: _____), een broer van een minister, was hiervan de oorzaak. Om wraak te nemen op _____ heeft eiser in 1996 pamfletten uitgebracht waarin hij vermeldde dat _____ een deel van de voorraad suiker 'zwart' verkocht. Hierna werd eiser opgepakt en heeft hij gedurende een jaar in detentie moeten verblijven. Tijdens een toespraak van _____ in mei 2000 heeft eiser zich kritisch uitgelaten over _____ waarna hij door de veiligheidsdienst werd gearresteerd en ruim twee jaar in detentie moest verblijven. In die periode werd eiser mishandeld en gemarteld. Nadat eiser op 1 oktober 2002 werd vrijgelaten moest hij zich op 22 oktober 2002 melden bij de nationale veiligheidsdienst in Khartoum. Indien eiser daar naar toe zou zijn gegaan dan zou hij nooit meer terugkomen. Eiser besloot dan ook te vluchten en vertrok op 20 oktober 2002 uit Soedan.

2.3 Verweerder heeft de bestreden beslissing, voor zover hier van belang en samengevat, doen steunen op de volgende overwegingen. Aangezien de grond voor de verlening van de verblijfsvergunning is komen te vervallen is er aanleiding gezien om de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd af te wijzen. Voorts heeft eiser ter staving van zijn aanvraag geen reisdocumenten of bescheiden overgelegd die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, hetgeen hem kan worden toegerekend. Hierdoor is de oprechtheid van eisers asielrelaas op voorhand aangetast en wordt er afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van dit relaas. Het asielrelaas van eiser ontbeert ten aanzien van de kritische uitspraken van eiser in mei 2000 en de daarop volgende detentie en oproep om zich te melden bij de nationale veiligheidsdienst positieve overtuigingskracht. De overige onderdelen van het asielrelaas die geloofwaardig zijn geacht zijn onvoldoende zwaarwegend om te kunnen leiden tot verblijf. Op het moment van de verleende verblijfsvergunning asiel waren er, gelet op het vorenstaande, geen andere gronden als genoemd in artikel 29 van de Vw om aan eiser een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen. Op het moment van de bestreden beschikking bestond er evenmin aanleiding om aan eiser een verblijfsvergunning asiel te verlenen aangezien eiser in de huidige situatie zich geheel beroept op zijn vrees ten tijde van zijn vertrek.

2.4 Eiser bestrijdt dit besluit en voert daartegen, kort samengevat, aan dat hem niet kan worden verweten dat hij niet beschikt over reisdocumenten of bescheiden. Voorts is eiser van mening dat de conclusies uit het onderzoek van het Bureau Documenten niet in stand kunnen blijven aangezien ten aanzien van documenten uit Soedan bij gebreke van referentiemateriaal de nodige onduidelijkheid bestaat. De overweging van verweerder dat het niet aannemelijk is dat eiser zich op de door hem gestelde manier heeft uitgelaten jegens _____ kan evenmin in stand blijven. Eiser persisteert in zijn opvatting dat aan hem de gevraagde verblijfsvergunning dient te worden verstrekt.

2.5 Ingevolge artikel 13 van de Vw wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning slechts ingewilligd, indien –voor zover hier van belang– internationale verplichtingen dan wel klemmende redenen van humanitaire aard daartoe nopen.

2.6 Ingevolge artikel 34 van de Vw kan een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd worden afgewezen als op het moment waarop de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd afloopt, een grond als bedoeld in artikel 32 zich voordoet.

2.7 Ingevolge artikel 32, aanhef en eerste lid, onder c, van de Vw kan een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd worden ingetrokken dan wel de aanvraag voor verlenging worden afgewezen indien de grond voor verlening, bedoeld in artikel 29, is komen te vervallen.

2.8 Ingevolge artikel 29 van de Vw kan een verblijfsvergunning asiel –onder meer– worden verleend aan de vreemdeling die een verdragsvluchteling is, die aannemelijk heeft gemaakt gegronde redenen te hebben om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of straffingen, of van wie in redelijkheid niet kan worden verlangd dat hij terugkeert naar het land van herkomst wegens klemmende redenen van humanitaire aard of voor wie terugkeer naar het land van herkomst naar het oordeel van verweerder van bijzondere hardheid zou zijn in verband met de algemene situatie aldaar.

De rechtbank overweegt als volgt.

2.9 Verweerder heeft de aanvraag van eiser voor een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd afgewezen omdat het categoriaal beschermingsbeleid voor niet-Arabische Soedanese asielzoekers uit het zuiden en ten aanzien van de Nuba-bevolkingsgroepen op 22 augustus 2005 is afgeschaft, waardoor deze grond voor verlening als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vw zich niet meer voordoet. Eiser is op het moment dat deze grond verviel niet reeds drie jaar in het bezit geweest van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd op grond van artikel 28 van de Vw zodat hij niet in aanmerking komt voor de gevraagde vergunning asiel voor onbepaalde tijd. Eisers aanvraag is derhalve op grond van artikel 32, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw juncto artikel 34 van de Vw terecht afgewezen. Aangezien het vorenstaande door eiser niet wordt betwist is het beroep gericht tegen de afwijzing van de verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd ongegrond.

2.10 De rechtbank ziet zich thans geplaatst voor de vraag of verweerder terecht heeft geoordeeld dat eiser ten tijde van de verlening van de verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vw geen aanspraak kon maken op een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op een andere grond genoemd in artikel 29 van de Vw. Voorts dient de rechtbank te beoordelen of verweerder terecht heeft overwogen dat eiser in het kader van de beoordeling van de situatie ten tijde van de bestreden beslissing niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29 van de Vw.

2.11 Ten aanzien van verweeders beoordeling of eiser ten tijde van de verlening van de verblijfsvergunning aanspraak maakte op een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b, of c van de Vw overweegt de rechtbank als volgt.

2.12 De rechtbank stelt vast dat verweerder dat onderdeel van het asielrelaas dat betrekking heeft op de gebeurtenissen die naar eisers zeggen hebben plaatsgevonden in mei 2000 en later ongeloofwaardig heeft geacht. De gebeurtenissen die vóór die datum hebben plaatsgevonden heeft verweerder weliswaar geloofwaardig geacht, echter onvoldoende zwaarwegend bevonden om eiser een verblijfsvergunning te verlenen. Uit de gronden van beroep noch ter zitting valt af te leiden dat eiser deze laatste stelling van verweerder heeft betwist. In het hierna volgende zal de rechtbank dan ook uitsluitend ingaan op de gebeurtenissen die in mei 2000 en later zouden hebben plaatsgevonden en die door verweerder ongeloofwaardig zijn geacht.

2.13 Bij de beoordeling van de vraag of verweerder het relaas van eiser in redelijkheid als ongeloofwaardig heeft kunnen bestempelen gaat de rechtbank uit van het volgende toetsingskader. In de hoofdstukken C1/1.2, C1/3.2.2 en C1/3.3.4 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc) is neergelegd dat verweerder het relaas en de daarin gestelde feiten voor waar aanneemt, indien de asielzoeker alle hem gestelde vragen zo volledig mogelijk heeft beantwoord en het relaas op hoofdlijnen innerlijk consistent en niet onaannemelijk is en strookt met wat over de algemene situatie in het land van herkomst bekend is. Bovendien geldt daarvoor als vereiste dat zich geen van de in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder a tot en met f, van de Vw opgesomde omstandigheden voordoet die afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van de verklaringen van de asielzoeker. Als van dat laatste sprake is, mogen ingevolge artikel 31 van de Vw, mede gelet op de geschiedenis van de totstandkoming van die bepaling en volgens de ter uitvoering daarvan vastgestelde beleidsregels, in het relaas ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen; van het relaas moet dan een positieve overtuigingskracht uitgaan.

De rechter toetst deze beoordeling van verweerder terughoudend en beantwoordt de vraag of grond bestaat voor het oordeel dat verweerder, gelet op de motivering, neergelegd in het voornemen en het bestreden besluit, bezien in het licht van de verslagen van de gehouden gehoren, de daarop aangebrachte correcties en aanvullingen en het gestelde in de zienswijze, niet in redelijkheid tot zijn oordeel over de geloofwaardigheid van het relaas kon komen.

2.14 Verweerder heeft in het bestreden besluit overwogen dat eiser ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren, documenten of andere bescheiden die voor de beoordeling van zijn aanvraag noodzakelijk zijn, heeft overgelegd en evenmin een consistente, gedetailleerde en verifieerbare verklaring heeft afgelegd inzake zijn reisroute. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder dit in redelijkheid aan eiser kunnen toerekenen. De omstandigheid dat hij afhankelijk was van een reisagent kan niet afdoen aan zijn eigen verantwoordelijkheid voor de onderbouwing – waar mogelijk – van zijn reis- en asielaas. De leeftijd van eiser en zijn opleidingsniveau heeft verweerder niet expliciet meegenomen in deze beoordeling, echter verweerder heeft in redelijkheid de conclusie kunnen trekken dat op het moment dat eiser in Nederland was hij de bescherming van de autoriteiten kon inroepen en niet langer afhankelijk was van zijn reisagent.

2.15 De rechtbank is vervolgens van oordeel dat verweerder in redelijkheid tot het oordeel heeft kunnen komen dat van eisers asielaas geen positieve overtuigingskracht uitgaat. Hiertoe wordt het volgende redengevend geacht. Op zichzelf is het heel wel voorstelbaar dat de gebeurtenissen die eiser heeft meegemaakt voor mei 2000 die niet hun oorsprong vinden in asielgerelateerde omstandigheden, niettemin kunnen leiden tot latere gebeurtenissen die wel als asielgerelateerd kunnen worden aangemerkt. De bestreden beslissing van verweerder lijkt niet van die premisse uit te gaan. In dit verband zou zelfs kunnen worden overwogen dat eiser, van enig politiek benul gespeend, na het incident in 1996 vervuld van haat, zijn stem in mei 2000 heeft verheven tegen Verweerder heeft echter, de niet-asielgerelateerde bevonden gebeurtenissen voor mei 2000 geloofwaardig achtende, in redelijkheid de nadien voorgevallen gebeurtenissen ongeloofwaardig kunnen bevinden. Verweerder heeft in dit verband opmerkelijk kunnen achten dat een kennelijk voor de veiligheidsdienst relevante persoon als eiser eerst, op 1 oktober 2002, wordt vrijgelaten, vervolgens op 10 oktober 2002 een dagvaarding van de veiligheidsdienst krijgt, waarna hij zich pas op 22 oktober 2002 dient te melden bij de nationale veiligheidsdienst te Khartoum. In het verlengde hiervan kon verweerder in redelijkheid gewicht hechten aan het door het Bureau Documenten van verweerder op 11 april 2003 uitgevoerd onderzoek op grond waarvan is geconcludeerd dat de dagvaarding met een zekerheid grenzende waarschijnlijkheid niet echt is. Dit onderzoek is door eiser slechts bestreden met de stelling dat verweerder onvoldoende referentiemateriaal heeft om het onderhavig onderzoek te kunnen dragen. De rechtbank acht deze stelling ontoereikend om te kunnen leiden tot twijfel aan de juistheid en zorgvuldigheid van het onderzoek. Het beroep van eiser op de uitspraak van deze rechtbank, zittinghoudende te Zwolle, van 23 januari 2004 (LJN: AQ1735) kan, reeds omdat het in die zaak ging om document(en) uit Iran, niet leiden tot een ander oordeel. Het beroep van eiser op de uitspraak van deze rechtbank, zittinghoudende te Leeuwarden, van 23 juni 2004 (AWB 04/25957) kan evenmin tot een ander oordeel leiden nu in die procedure verweerder als gevolg van het ontbreken van referentiemateriaal niet tot vaststelling van de authenticiteit van de documenten is kunnen komen. In de onderhavige procedure heeft het Bureau Documenten zijn conclusie niet op die grond doen steunen; de rechtbank is dan ook van oordeel dat reeds daarom onvoldoende sprake is van een vergelijkbare zaak.

2.16 Gelet op het vorenstaande is de rechtbank van oordeel dat verweerder zich in

zaaknummer: AWB 06/62251 BEPTDN

blad 5

redelijkheid op het standpunt heeft gesteld dat eisers asielrelaas ongeloofwaardig dient te worden geacht. Derhalve overweegt de rechtbank dat verweerder terecht heeft overwogen dat eiser ten tijde van de verleende verblijfsvergunning geen aanspraak kon maken op een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a,b, of c, van de Vw.

2.17 Nu eiser zich ten tijde van de bestreden beslissing wederom heeft beroepen op de gebeurtenissen die hij heeft meegemaakt in het land van herkomst is de rechtbank gelet op het vorenstaande van oordeel dat verweerder terecht heeft overwogen dat eiser ten tijde van de bestreden beslissing geen aanspraak kon maken op een verblijfsvergunning asiel.

2.18 Aangezien ook overigens geen aanleiding bestaat om te oordelen dat het bestreden besluit niet in stand kan blijven, wordt het beroep ongegrond verklaard.

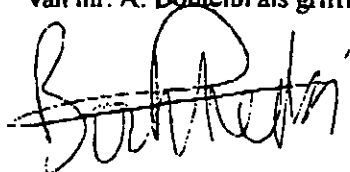
2.19 Van omstandigheden op grond waarvan een van de partijen zou moeten worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte proceskosten, is niet gebleken.

Beslissing

De rechtbank:

verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. H. Gorter, lid van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken, en uitgesproken in het openbaar op 28 juni 2007, in tegenwoordigheid van mr. A. Bouteibi als griffier.

de griffier

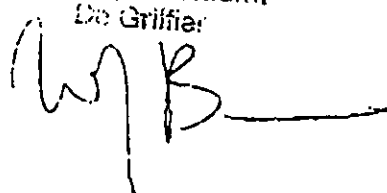
de rechter

afschrift verzonden op: 29 JUNI 2007

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", Postbus 16113, 2500 BC Den Haag. Het beroepschrift dient één of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 Algemene wet bestuursrecht is niet van toepassing.

afschrift conform
De Griffier

PIETERS
ADVOCATEN

mr. G.J. Dijkman
Mw. mr. J.A. Pieters
mr. A.P. van Stralen
Mw. mr. L.M. Straver

Raad van State
Postbus 20019
2500 EA 's-Gravenhage

tevens per fax: 070 365 1380

RAAD VAN STATE	
26 JUL 2007	
ZAKEN	200705287
AAN:	V3
BEHANDELD: OP:	19:

Betreft :
Uw kenmerk : Nieuwe zaak
Ons kenmerk : 06129AS

3225-A

Utrecht, 26 juli 2007

Hoger beroep Vreemdelingenzaken (griffiekosten afboeken van mijn rekening-courant)

hierna te noemen appelland, geboren op [redacted] wonende te [redacted] domicilie kiezende te Utrecht aan de Kruisstraat 307 (Postbus 13017, 3507 LA) ten kantore van de advocaat mr. G.J. Dijkman, die hierbij verklaart te dezer zake bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd door appelland tot het instellen van dit hoger beroep en als zodanig in deze procedure zal optreden.

Appelland stelt hierbij hoger beroep in tegen de beslissing van de rechtbank 's Gravenhage, zittingsplaats Utrecht d.d. 28 juni 2007, waarbij zijn beroep tegen de beslissing d.d. 22 november 2006 betreffende de aanwijzing van de aanvraag van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd. Deze uitspraak is op 29 juni 2007 aan de gemachtigde van appelland verstuurd.

Appelland kan zich niet met de bestreden beschikking verenigen op grond van het navolgende:

Grief

Ten onrechte komt de rechtbank tot het oordeel dat verweerder het asielrelaas ten aanzien van de gebeurtenissen na mei 2000 ongelooftwaardig kon achten.

Appelland is van mening dat het vonnis van de rechtbank innerlijk tegenstrijdig en daarom onvoldoende gemotiveerd is om tot de ongegrondverklaring van het beroep te komen. De rechtbank volgt verweerder in het voor grote delen geloofwaardig zijn van het asielrelaas appelland. Juist uit de voorgeschiedenis blijkt waarom, en daarom ook dat, appelland in de negatieve belangstelling staat van de Soedanese autoriteiten. De latere conclusie dat het niet geloofwaardig zou zijn dat appelland nog steeds in de negatieve belangstelling zou staan van de Soedanese autoriteiten is niet te verenigen met de geloofwaardigheid van het eerdere deel van het asielrelaas.

Postbus 13017, 3507 LA Utrecht | Kruisstraat 307, 3561 GK Utrecht | Telefoon 030-2716666, Fax 030-2716672 | E-mail: info@pietersadvocaten.nl, www.pietersadvocaten.nl

Redenen waarom:

Appellant zich thans wendt tot Uw College met het eerbiedig verzoek om het hoger beroep gegrond te verklaren en de uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Utrecht, van 28 juni 2007 te vernietigen, en verweerder te veroordelen in de kosten van deze procedure.

t Welk doende enz.

Gemachtigde